

Nevěrní leninisté, nestabilní komunisté. Tak začalo „zúčtování“ se Stalinem

☆ cs.topwar.ru/214805-nevernye-lenincy-nesojkie-kommunisty-tak-nachinalis-razborki-so-stalinym.html

Alexej Čičkin

17. dubna 2023

Rysy gruzínské národní diskreditace

Pouhý měsíc po smrti vůdce, 10. dubna 1953, učinil ÚV KSSS skutečně významné rozhodnutí. O zrušení dvou nepříliš známých rozhodnutí ústředního výboru strany najednou - z 9. listopadu 1951 a 27. března 1952. Připomeňme, že byly iniciovány osobně Stalinem a zabývaly se pomocí vedení Gruzínské SSR rozvoji protisovětského nacionalismu v republice.

Kromě toho se tato stranická rozhodnutí zabývala i nutností takové praktiky okamžitě potlačit, a to stíháním protisovětských v gruzínském vedení. Nový dokument Ústředního výboru, který se

fakticky distancuje od Stalinových rozhodnutí, oficiálně vstoupil v platnost 15. dubna.

Již ve dnech 12. až 16. dubna 1953 však byli naléhavě propuštěni i ti zaměstnanci gruzínského ústředního výboru, kteří na přelomu 40. a 50. let úzkostlivě tvořili a vyráběli špínu na Stalina pomocí antistalinských fejků gruzínské politické emigrace. z vězení...

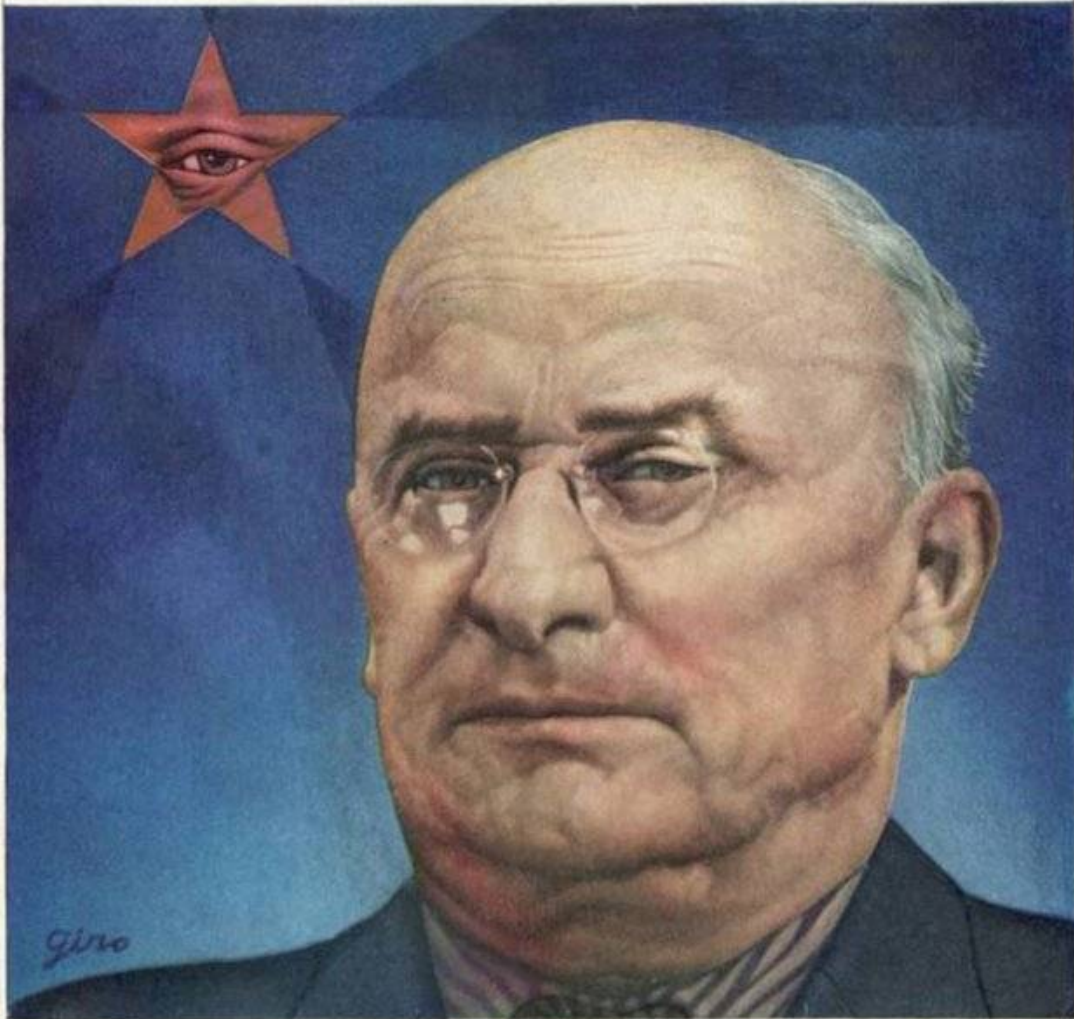
Budeme-li se řídit literou a praxí stranické charty a tradic, která není v žádném případě nezpochybnitelná, pak „čistka“ ve vedení Gruzie, zahájená Stalinem v letech 1951-1952. ve skutečnosti to přibrzdili Berija, Malenkov a jejich chráněnci ve vedení Gruzie.

TWENTY CENTS

JULY 20, 1953

TIME

THE WEEKLY NEWSMAGAZINE

BERIA
"Enemy of the people."

#6900 A YEAR

(EST. U. S. PAT. OFF.)

LIFE

A jde zde samozřejmě o to, že gruzínské vedení strany bylo v té době zcela podřízeno Mingrelianovi Lavrentymu Berijovi a „Mingreliánův případ“ namířený speciálně proti němu osobně musel

být jednoduše ututlán. Následné zúčtování s Lavrenty Pavlovičem pak Chruščov pouze plánoval.

Co je ale zajímavé: zrušením této kampaně a jejím prohlášením za „provokativní“ a „falešnou“ se ÚV KSSS ani slovem nezmínil o tom, že ve zmíněných rezolucích z let 1951-1952. byla zaznamenána interakce vedení Gruzie s postavami protisovětské gruzínské emigrace a CIA.

Stopa CIA přímo z Washingtonu

Například v usnesení ÚV z 9. listopadu 1951 bylo uvedeno, že „... gruzínská emigrace v Paříži, jak víte, slouží americké rozvědce svými špionážními informacemi o situaci v Gruzii. V poslední době začala americká rozvědka upřednostňovat informace od Gegechkoriho.

Tady je prostě potřeba připomenout, o koho jde, aby vše, co bude dále řečeno, nepůsobilo neopodstatněně. Takže, Jevgenij Gegechkori, politik Ruské říše, v letech 1918-1921 ministr spravedlnosti a zahraničních věcí Gruzie, od roku 1921 - emigroval do Francie, v letech 1953-1954 šéf „vlády Gruzie v exilu“.

"Gegechkori špionážní organizace se skládá výhradně z Mingrelianů." Rozvědce Gegechkori slouží značnému počtu mingrelských nacionalistů, kteří jsou součástí protistranické a protistátní skupiny ve vedení Gruzínské SSR. To je z jiného osvědčení sovětských zpravodajských důstojníků, dalo by se říci, ve službě.

Můžeme se domnívat, že samotné rozhodnutí ÚV z 10. dubna tuto informaci zcela ignorovalo... Navíc: ještě v roce 1945 tajemník Ústředního výboru Komunistické strany Gruzie Pjotr Šaríja způsobem, Mingrelian, nebojíme se zde obvinění z nacionalismu, se dvěma eskortami ze Státního archivu Gruzínské SSR odjeli do Francie.

Je třeba poznamenat, že cestoval na osobní úkol Lavrenty Beriji - údajně organizovat navrácení muzejních cenností vyvezených gruzínskou menševickou vládou v roce 1921. V Paříži se tajně setkal s vůdci gruzínské emigrace, zejména s předsedou gruzínské exilové vlády Noahem Zhordania.

Jak se ukázalo mnohem později, šaría se jménem Beriji snažila získat od gruzínských emigrantů materiály, které by mohly kompromitovat Stalinovy aktivity v Gruzii v předrevolučních letech. Zda byly takové materiály obdrženy, není dosud s jistotou známo, ačkoli zdroje gruzínských emigrantů již v 50. letech informovaly, že šaría obdržel to, čím byl pověřen.

Zatčení není důvodem k exekuci

Ale v roce 1951 byl Berijův emisar zatčen a převezen do Lubjanky: informace o těchto tajných schůzkách v Paříži se dostaly ke Stalinovi (viz také Den, Kyjev, 14.01.2008). Přesněji řečeno, P. A. Sharia (1902-1983) byl zatčen jako obžalovaný ve stejném „případu Mingrelian“.

Avšak pouhý měsíc po Stalinově smrti, všimněte si, jak se vše časově shoduje, byla šaría propuštěna. Podle rozhodnutí ÚV KSSS ze dne 10. dubna 1953 bylo rozhodnuto:

“...2. Všichni zatčení v kauze tzv. „mingrelianské nacionalistické skupiny“ ve vedení Gruzínské SSR – Baramia M.I., Rapava A.N., Sharia P.A. a další v počtu 37 osob – by měli být propuštěni z vazby s plnou rehabilitací. a zastavte proti nim žalobu s výrobou.

A již 20. dubna 1953 byl šaría jmenován ... asistentem prvního místopředsedy Rady ministrů SSSR - tedy L. P. Beriji.

Ale o dva měsíce později, 27. června, byl šaría opět zatčen jako „Berijův komplic“, 28. září 1954 byl odsouzen k 10 letům vězení a 5 letům následné diskvalifikace. Trest si odpykal ve vladimirské věznici. Po odpykání vězení v roce 1963 žil v Tbilisi.

Od roku 1967 Pyotr Sharia pracoval v Institutu příběhy Akademie věd Gruzínské SSR a dokonce získal titul kandidáta historických věd. Závěrem Vrchní vojenské prokuratury Ruské federace ze dne 14. srpna 2012 byla šaría posmrtně rehabilitována.

Před sedmi desetiletími Ústřední výbor KSSS - tři roky před nechvalně známou Chruščovovou antistalinistickou zprávou - nastínil přípravu v SSSR na masivní kampaň proti vůdci národů, který byl u moci více než 30 let. Rozhodnutí o jeho diskreditaci skutečně učinil Chruščov se svými komplici již 10. dubna 1953 a půda pro toto rozhodnutí byla samozřejmě předem připravena ...